

అమెరికా బుజ్జిపండు

- శ్రోతర్కయి

నాన్నమ్మ

బుజ్జిపండు అమెరికాలో పుట్టి పెరుగుతున్న తెలుగు కుర్రాడు. వాడి బుజ్జిపాట్టలో ఎప్పుడూ ఎన్నో సందేహాలు. తెలుగుతనం కాపాడుకోవాలనుకునే అమ్మా, నాన్నా - బయట ఎక్కడి కెళ్ళినా వివిధ జాతుల పిల్లలతో సహవాసం, మధ్య మధ్యలో సంస్కృతీ సంప్రదాయం అంటూ అమ్మా నాన్నలు తీసుకెళ్ళే కార్యక్రమాలూ.. వెరసి వాడికి అన్నీ అనుభవాలే, అన్నీ వింతలూ విడ్డురాలే! అలాంటి అమెరికా బుజ్జిపండు అనుభవాలు నెలకొకటి మీకోసం!

“ఫ్లైట్ ఇంకా వన్ అవర్ లేట్ అట” వైట్లవి, పిల్లలు కూర్చున్న దగ్గరికి వచ్చి చెప్పాడు ప్రసాద్.

“ఇంటి దగ్గరే చూసుకుని రావాల్సింది. స్టార్ బక్స్ కి వెళ్ళి కాఫీ తెచ్చుకుందామా? కొంచెం టైమ్ పాస్ అవుతుంది” అంది వైట్లవి.

పండుకు స్టార్ బక్స్ లో దొరికే ‘ఫ్రాపుచినో’ అంటే చాలా ఇష్టం. అయినా సరే కోపంగా వాళ్ళమ్మతో రానని చెప్పేశాడు. దానికి కారణం ఈ మధ్య వాళ్ళింట్లో వాడికి నచ్చనివి చాలా జరుగుతున్నాయి. అన్నింటికంటే వాడిని ఎక్కువగా బాధించిన విషయం వాడి గది గెస్ట్ రూమ్ లా మారిపోవడం. ఆ రోజు కోపంగా “వయ్ డజ్ నాన్నమ్మ హావ్ టు స్టే విత్ అజ్?” అనగానే ప్రసాద్ వాడివైపు కోపంగా చూశాడు. “నాన్నమ్మ అంటే నాన్నకు అమ్మ అనీ, అలా అనకూడనీ, నాన్నమ్మ వచ్చాక ఆవిడతో చక్కగా కబుర్లు చెప్పాలని” చెప్పింది వైట్లవి. పండు పడక, బట్టలు ఒకటేమిటి వాడికి సంబంధించిన వస్తువులన్నీ వాళ్ళక్క గదిలోకి వెళ్ళిపోయాయి. వాడి స్నేహితులొచ్చినా ఫ్యామిలీ రూమ్ లో ఆడుకోవాల్సిందే, వాళ్ళక్క తన గదిలోకి రానివ్వదు మరి. అన్నిటికీ మించి ఇవాళ ఉదయం ఇంటి నుండి బయలుదేరే ముందు వాన్ లో వాళ్ళ నాన్నమ్మ కూర్చోవడం కోసం, పండు కార్ సీట్ ను మధ్య సీటు నుండి వెనక సీటులోకి మార్చేశాడు ప్రసాద్. దీనికంతటికీ కారణమైన నాన్నమ్మ మీద వాడికి చాలా కోపంగా ఉంది.

ఫ్లేట్ వచ్చినట్లుంది, ప్రయాణీకులు ట్రాలీ తోసుకుంటూ ఒకరూ, ఇద్దరుగా బయటకు వస్తున్నారు. “అదుగో అమ్మ” అంటూ గబగబా వస్తున్నవాళ్ళకు ఎదురెళ్ళాడు ప్రసాద్. అతన్ని అనుసరించారు ప్రత్యాష, వైష్ణవి. పండు కూర్చున్న దగ్గరనుండే తల పైకెత్తి చూసాడు. పచ్చచీర కట్టుకున్నావిడ ట్రాలీ తోసుకుని రావడం కనిపించింది. దగ్గరకు రాగానే ప్రసాద్ ఆమె చేతిలోని ట్రాలీ తీసుకున్నాడు. “నాన్న వాళ్ళ అమ్మంటే తన అమ్మలా పాంట్ షర్టు వేసుకుని స్కార్ట్ గా ఉండాలి కాని, ఇలా చీర కట్టుకుని తెల్లజుట్టుతో వచ్చిందేమిటి?” అనుకున్నాడు పండు. నాన్నమ్మ వాడికి అస్సలు నచ్చలేదు. పండును చూడగానే ఆవిడ “ఏం చిన్ని నాయనా బావుండావా?” అని పలుకరించి ముద్దు పెట్టింది. చిరాగ్గా మొహం తిప్పేసుకున్నాడు. ఇంటికి వస్తున్నప్పుడంతా కారులో అందరూ ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు కాని పండు మాత్రం రోడ్డుమీద వెళుతున్న కార్లను చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఇంట్లోకి వెళ్ళగానే “అమ్మా, ఇల్లు చూద్దువుగాని రా” అంటూ పిలిచాడు ప్రసాద్.

“కాసేపాగినాక జూస్తాలే నాయనా, ఇమానంలో కూచుని కూచుని కళ్ళు పట్టకపోయినయ్. బాత్ రూమ్ యాడమ్మా?” అడిగింది నాన్నమ్మ. రెస్ట్ రూమ్ చూపించింది వైష్ణవి. నాన్నమ్మ రెస్ట్ రూమ్ ను బాత్ రూమ్ అని ఎందుకంటుండో అర్థం కాలేదు పండుకు.

అందరూ భోజనం చేసాక తను తెచ్చిన స్వీట్స్ ఒక ప్లేట్లో పెట్టుకుని మనవల దగ్గరకు వచ్చి “మీకోసరం తీసుకొచ్చినాను తినండి నాయనా” అంటూ వాళ్ళ ముందు పెట్టింది నాన్నమ్మ. పండు ప్లేట్ వైపు చూశాడు. వాడికి నచ్చే చాకోలేట్స్ కాని, బ్రౌనీస్ కాని లేవందులో.

“ఐ డోంట్ లైక్ దోజ్” అంటూ మొహం తిప్పేసుకున్నాడు.

“మాకు ఇండియన్ స్వీట్స్ ఇష్టం ఉండదు నాన్నమ్మా” చెప్పింది ప్రత్యాష.

“అదేండా, ఎందుకిష్టం లేదా. మనీషిలో పిలకాయలందరూ ఎంత ఇష్టంగా తిన్నారయ్యి!” అంటూ ఆశ్చర్యపోయింది నాన్నమ్మ.

“వాళ్ళ కవి నచ్చవు అత్తమ్మా, మనం తిందాంలే” అంటూ వైష్ణవి ఆ ప్లేట్ తీసుకెళ్ళి ప్రసాద్ ముందు పెట్టింది.

“పిలకాయల కోసరమని శుద్ధమైన నెయ్యి తెప్పించి జేస్తినే!” నిట్టూర్చింది నాన్నమ్మ.

* * * * *

ప్రతి శుక్రవారం బయట డిన్నర్ చేసాచ్చి పిల్లలతో కలిసి ఇంగ్లీష్ సినిమా చూడడం అలవాటు వైష్ణవి, ప్రసాద్ లకు. నాన్నమ్మ వచ్చిన తరువాత అలాగే ఒకసారి డిన్నర్ కు బయటకు వెళ్ళారు కాని నాన్నమ్మకు ఏవీ నచ్చక పోవడంతో ఆ తరువాత

రెస్టారెంట్ కు వెళ్ళడం మానేశారు. పిల్లలు మరీ గొడవ పెడితే ఫాస్ట్ ఫుడ్స్ నుండి ఏదో ఒకటి తెచ్చి పెడుతున్నారు. నాన్నమ్మకు అర్థం కావని ఇంగ్లీషు సినిమాలు మానేసి తెలుగు సినిమాలే చూస్తున్నారు. పండుకు ఆ సినిమాలు అస్సలు నచ్చడం లేదు.

ఓ రోజు సాయంత్రం ఎండ తగ్గి చల్లబడిన తరువాత నాన్నమ్మ, ప్రత్యూష వాకింగ్ కి వెళ్తుంటే పండు కూడా వాళ్ళ వెనకే వెళ్ళాడు. నాన్నమ్మకు తన స్నేహితుల ఇళ్ళన్నీ చూపించింది ప్రత్యూష. ఒక ఇంటి దగ్గర పసుపు రంగులో అందంగా కనిపిస్తున్న పూలను చూస్తూ నిలబడిపోయింది నాన్నమ్మ.

నడుము మీద చెయ్యి పెట్టుకుని “బుజ్జమ్మా, ఆడ కనపడతన్నయ్ బంతి పూలు, చామంతులు గదూ” సందేహంగా అంది.

ప్రత్యూష కూడా ఆగి నాన్నమ్మ చూపించిన వైపు చూసింది. “అవి మారీ గోల్డ్, క్రిసంతమమ్ నాన్నమ్మా.”

నాన్నమ్మ మూతి మీద వేలు పెట్టుకుని పరీక్షగా చూసి “లేదు బుజ్జమ్మా అవి బంతులు, చేమంతులే. బూమికి జానడంత లేవు ఎంత బాగా పూసినాయమ్మా!” అని ఆశ్చర్యపోయింది.

మరో ఇంట్లో రంగురంగుల గులాబీలు విరగబూసి ఉన్నాయి. “వీళ్ళింట్లో శానా పూలు పూశాయే, ఈ మిర్రపుండు రంగు రోజాపువ్వు చూడు కొట్టోచ్చినట్లు కనపడతంది” అంటూ ఓ పువ్వును చూపించింది నాన్నమ్మ.

“నీకు రోజెస్ అంటే ఇష్టమా నాన్నమ్మా?” నవ్వుతూ అడిగింది ప్రత్యూష.

“మనూర్లో ఇంత పెద్దపూలు పుయ్యవు గదమ్మా, ఒక్కోటి పొద్దు తిరుగుడు పూలంతున్నయ్.”

“ఈ పింక్ రోజ్ చూడు నాన్నమ్మా, చాలా బావుంది కదూ” అని ప్రత్యూష అనగానే నాన్నమ్మ పుటుక్కున తుంచేసిందా పువ్వును.

“నాన్నమ్మా ఏం చేస్తున్నావ్?” కొంచెం భయంగా అటు ఇటూ చూస్తూ అడిగింది ప్రత్యూష.

“మాపలేక నీకు జడేసి ఈ పువ్వు పెడతాను బుజ్జమ్మా”

నాన్నమ్మ చెయ్యి పట్టుకుని ఇంటి వైపుకు తిరిగింది ప్రత్యూష. “నాన్నమ్మా అలా పువ్వు కొయ్యడం చాలా తప్పు. ఇక్కడెవ్వరూ పూలు కొయ్యరు. ఆ ఇంటి వాళ్ళు చూస్తే నీమీద కంప్లెంట్ ఇస్తారు తెలుసా” కొంచెం కోపంగా చెప్పింది ప్రత్యూష. పండు ఎవరైనా చూశారేమోనని భయంగా చుట్టూ చూశాడు.

“మనవేవన్నా వాళ్ళ ఆస్తిపాస్తుల్లీసుకున్నామా, పువ్వే గదమ్మా కోసినావా. అది కూడా తప్పంటే ఎట్టా. చిత్రంగా ఉందే” అంటూ ప్రత్యూష ననుసరించింది నాన్నమ్మ.

ఇంటికి రాగానే పిల్లలు, వైష్ణవికి నాన్నమ్మ మీద ఫిర్యాదు చేసారు. నాన్నమ్మకు అలా పక్షింట్లో పూలు కోయకూడదని తెలీదని సర్ది చెప్పింది వైష్ణవి. “నాన్నమ్మ ఈజ్ సో వియర్డ్” అనుకున్నాడు పండు.

* * * * *

నాన్నమ్మ వచ్చిన నాలుగు వారాల తరువాత ఓ శనివారం ఉదయం పండు నిద్రలేచి వంటగదిలోకి వెళ్ళేసరికి వైష్ణవి దోసెలు వేస్తూ ఉంది. పక్కనే కుర్చీలో కూర్చుని నాన్నమ్మ బీన్స్ వోలుస్తూ వుంది. పండు రావడం చూసి “లేచినా నాయనా, రా దోసెల్లిండులు గాని” అని రెండు దోసెలు ప్లేట్లో పెట్టి పచ్చడి వేసి టేబుల్ మీద పెట్టింది.

“ఐ డోంట్ వాంట్ దోశ, ఐ వాంట్ పాన్ కేక్స్” అంటూ వాళ్ళమ్మ దగ్గరకెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

“నో పాన్ కేక్స్ పండూ, దోసెలు చేస్తున్నాను కదా, ఇవే తిను.” చెప్పింది వైష్ణవి.

“మొన్న దోసెలు, పాన్ కేక్స్ రెండూ చేశావుగా ఇవాళ కూడా చెయ్యి”

“ఇవాళ నాకు టైమ్ లేదు నాన్నా, ఇంకా వంట కూడా చెయ్యాలి. అది పాక్ చేసుకుని మనం రోజ్ గార్డెన్ కి వెళ్ళాలి. ఇవాళ్ళికి దోసెలు తినెయ్యి.”

రోజ్ గార్డెన్ అనగానే వాడికి ఎంతో కోపం వచ్చింది. పైగా నాన్నమ్మ వచ్చిన తరువాత ఒక వారాంతం గ్రేట్ మాల్ కి, మరో వారం అక్కడికి నాలుగు గంటల దూరంలో వున్న గుడికి, ఇంకో వారం పక్క సిటీలో ఉన్న బంధువులింటికి ఇలా ఎక్కడికో దగ్గరకు వెళ్తూనే వున్నారు.

“ఎవ్వి వీక్ డు వుయ్ హావ్ టు గో సమ్ వేర్? ఇట్స్ సో బోరింగ్. ఐ డోంట్ వాంట్ టు కమ్ టు రోజ్ గార్డెన్. దేర్ ఈజ్ నథింగ్ టు డు. ఆల్ వుయ్ హావ్ టు డు ఈజ్ సి దోజ్ డంబ్ రోజెస్. నాకు దోసెలు వద్దు పాన్ కేక్స్ కావాలి.” మొండిగా చెప్పాడు పండు.

“నాన్నమ్మకు పూలంటే చాలా ఇష్టం నాన్నా. ఒక్కసారి రోజ్ గార్డెన్ చూపిద్దాం. నీకు మరెప్పుడైనా పాన్ కేక్స్ చేసిస్తానుగా. అల్లరి చేయకుండా దోసెలు తినమ్మా.” బతిమలాడింది వైష్ణవి.

“ఐ డోంట్ వాంట్ టు ఈట్ ఎనీ థింగ్” అంటూ ఏడుస్తూ అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయాడు.

సరాసరి వాళ్ళక్క దగ్గరికి వెళ్ళి “ఐ డోంట్ లైక్ నాన్నమ్మ. వెన్ విల్ షి లీవ్ ఆక్కా?” అడిగాడు పండు.

“ఐ డోంట్ నో” దీక్షగా బొమ్మలు గీస్తున్న ప్రత్యాష తలెత్తకుండానే సమాధానమిచ్చింది.

“ఆప్టర్ షి కేమ్ ఎవ్వి థింగ్ హాజ్ చేంజ్. నాన్న ఈజంట్ టేకింగ్ మీ ఎనివేర్” అంటూ టెడ్డీ బేర్ ని హత్తుకుని మంచం మీద గోడవైపు తిరిగి పడుకున్నాడు.

కొద్దిసేపటికి నాన్నమ్మ “ఇవిగో చిన్ని నాయనా పాను కేకులు” అంటూ పండు దగ్గరకు వచ్చింది. తనకేం వద్దని చెప్పాలనుకుంటూ పక్కకు తిరిగి ప్లేట్ వైపు చూశాడు. అందులో గోధుమ రంగులో మూడు గుండ్రని పాన్ కేక్స్, పైన చిన్న బట్టర్ పీస్,

సిరప్ తో నోరూరిస్తూ వున్నాయి. నాన్నమ్మ చేతిలోని ప్లేట్ తీసుకున్నాడు. ఆ సాయంత్రం ప్రత్యూష, “నాన్నమ్మకు ఎందుకనో ఇవాళ రోజ్ గార్డెన్ వెళ్ళకుండా ఇంట్లోనే ఉండామనిపించిందట పండూ, అందుకే మనం ఉదయం నుండి ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు” అని చెప్పింది.

* * * * *

ఓ రోజు మధ్యాహ్నం గార్డెన్ వచ్చి బయట లాన్ మోవ్ చేస్తున్నాడు. నాన్నమ్మ ఆసక్తిగా చూస్తూ “ఈ సేద్దిగాడు భలే చిత్రంగా గడ్డి కోస్తున్నాడే. గడ్డికి ఏ లెక్కనిస్తాడు?” ప్రసాద్ ని అడిగింది.

ప్రసాద్ నవ్వాడు. “అతనేం ఇవ్వడమ్మా. అలా కోసినదానికి మనమే అతనికి డబ్బులు ఇవ్వాలి.”

“మనమే ఇవ్వాలా, సిత్రంగా వుందే! పచ్చగడ్డి నవనవలాడతా వుంది, డిల్లీ బర్రెకేస్తే పూటకు రెండు శేర్ల పాలిస్తది. మనూర్లో ఎంత పిరెమది. ఆ గడ్డంతా గూడా ఊరకనే తీసకపోతాడా?”

“అతనా గడ్డిని ఇంటికి తీసుకెళ్ళడమ్మా. కట్ చేసి పెద్ద డబ్బాలో వేస్తే, బుధవారం చెత్త తీసుకెళ్ళే వాళ్ళు వచ్చి తీసికెళ్ళిపోతారు”

”ప్ప...మన గడ్డంతా ఉర్దాగా బోవల్సిందేనా!” నిట్టూర్చింది.

“మన గడ్డి కాదు మా గడ్డి” కోపంగా చెప్పాడు పండు. ప్రసాద్ వాడిని కోప్పడబోతుంటే, “పసోడ్రా వాడికి తెలియక అన్నాడే. వాడేం అనబాక” అంటూ నవ్వేసింది నాన్నమ్మ.

ఓ రోజు పండు స్కూల్ నుండి రాగానే పెరట్లో నాన్నమ్మ ఏదో చేస్తూ కనిపించింది. తలుపు దగ్గరే నిలబడి చూసాడు. నాన్నమ్మ పొట్లంలోనుండి ఏవో తీసి మట్టిలో ఒకటొకటే వేస్తోంది.

“ఏం చేస్తున్నావ్ నాన్నమ్మా? అడిగాడు పండు.

“ఇత్తనాలు జల్లుతున్నాను నాయనా. నీకు బెండకాయలంటే ఇష్టమని బెండ ఇత్తనాలేస్తున్నాను.”

దగ్గరికి వెళ్ళి వంగి నాన్నమ్మ విత్తనాలు వేస్తున్న వైపు చూస్తూ “ఇవి మట్టిలో వేస్తే బెండకాయలు వస్తాయా?”

“ఇయ్యి మొలిచి, పెద్దైనాక శానా బెండకాయలు కాస్తాయి. నువ్వు గూడా ఏస్తావా?” అంటూ నాన్నమ్మ నాలుగు విత్తనాలు తీసి పండు చేతిలో పెట్టి “ఇక్కడ చిన్న చిన్న గుంటలున్నయ్ జూడు వాటిల్లో ఎయ్యి” అని విత్తనాలను వేయించింది.

ఓ పదిరోజుల తరువాత “చిన్ని నాయనా నువ్వేసిన ఇత్తనాలు జూద్దువురా, పచ్చంగా మొల్చినాయి” అంటూ నాన్నమ్మ పిలవడంతో పెరట్లోకి వెళ్ళాడు పండు. మట్టిలో వరుసగా చిన్ని చిన్ని మొక్కలు మొలిచి వున్నాయి. అప్పటినుండి నాన్నమ్మ, మనవడూ రోజూ వాటిని చూస్తూ వాటి గురించి బోలెడు కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. నాన్నమ్మ వాడికి మెంతి, గొంగోర, బీన్స్, టమాటో అన్ని మొక్కల గురించి చెప్పింది. కొన్ని మొక్కలు చూస్తుండగానే వాడికంటే ఎత్తై పోవడం వాడికి చాలా ఆశ్చర్యం అనిపించింది. ప్రతి రోజూ స్కూలు

నుండి రావడంతోనే నాన్నమ్మతో కలిసి పెరట్లో చెట్లను చూడడం, వాటికి కాసిన కాయలను ఇంట్లోకి తెచ్చి వాళ్ళమ్మ కివ్వడం వాడికిప్పుడు చాలా ఇష్టం.

ఓ రోజు పండు స్నానం చేసి వచ్చేసరికి వాడికో వింత దృశ్యం కనిపించింది. ప్రత్యూష, నాన్నమ్మ ‘మంకాలా’ ఆడుతున్నారు. వెళ్ళి వాళ్ళ దగ్గర కూర్చున్నాడు.

“నాన్నమ్మా నీకు బోర్డు గేమ్స్ తెలుసా?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు పండు.

“నాన్నమ్మకు ‘స్నేక్స్ అండ్ లాడర్స్’, ‘హాప్ స్కాచ్’ అన్నీ తెలుసట పండూ” చెప్పింది వైష్ణవి.

“చిన్నప్పుడు ఇయ్యన్నీ బాగా ఆడేవాళ్ళం నాయనా. పేర్లు మార్చుతే, మేమిప్పుడు ఆడతన్న దాన్ని ‘వామనగుంటలు’ అంటాం. మీరు ‘పాము నిచ్చెన’ ఆడతారు అది ‘వైకుంఠపాళి’, మీ అక్క ‘హాపు స్కాచి’ ఆడతళ్ళా, అది ‘కుందుడు గుమ్మ’ అని నవ్వుతూ చెప్పింది.

“చిట్టి తల్లీ, స్విమ్మింగ్ క్లాస్ గురించి మరిచేపోయాం. రా రా త్వరగా రెడీ అవ్వు, టైమ్ అవుతోంది” అంటూ వైష్ణవి తొందర పెట్టడంతో ఆట మధ్యలోనుండి లేచి వెళ్ళి పోయింది ప్రత్యూష.

“రా నాయనా అక్క ఆట ఆడుదువుగాని” పిలిచింది నాయనమ్మ.

“నాకిది ఇష్టం లేదు. నేను ‘మారియో కార్ట్’ ఆడుకుంటాను”

“అది కూడా ఇట్టాంటిదేనా?”

“అ...ఆ, అది బోర్డ్ గేమ్ కాదు నాన్నమ్మా, వీడియో గేమ్”

“అదెట్టుంటదో చూపిద్దువు పా” అంటూ పండుతో పాటు గేమ్ రూమ్ లోకి వచ్చింది.

పండు ఎలా ఆడాలో చూపించాడు. “అది నేనాడ్లను గాని, నువ్వు ఆడుతుంటే జూస్తాలే” అంటూ పండు పక్కనే కూర్చుని “వాడు గోడమింద నుండి దూకుతున్నాడు జూడు. ఆ కారు చెట్టుని గుద్దేస్తుంది పక్కకు తిప్పు, తొందరగా తిప్పు” అని సూచనలిస్తూ వాడితో పాటు సమానంగా ఆ ఆటలో పాల్గొంది. ప్రత్యూషకు వీడియో గేమ్స్ ఇష్టం వుండవు. ఆ ఇంట్లో వాడితో ఎవరూ వీడియో గేమ్స్ ఆడరు. నాన్నమ్మ అలా పక్కనే కూర్చుని గేమ్ చూడడంతో వాడా రోజు చాలా ఉత్సాహంగా ఆడాడు.

* * * * *

ఇప్పుడు నానమ్మతో బయటకు వెళ్ళడం వాడికి చాలా ఇష్టం. నాన్నమ్మ కార్లో కూర్చోగానే తనే ఆవిడకు సీట్ బెల్ట్ పెడతున్నాడు. దారంతా వాళ్ళ నాన్నమ్మతో బోలెడు కథలు, పద్యాలు చెప్పించుకుంటున్నాడు. నాన్నమ్మతో కలిసి ఉదయాన్నే ‘శుక్లాం

బరదరం', 'సరస్వతి నమస్తుభ్యం' శ్లోకాలు చెప్పడం బాగా వచ్చేసింది పండుకు. ఆమె చేసిన స్వీట్స్ కూడా ఇష్టంగా తింటున్నాడు. అన్నిటికి మించి తెలుగులో స్పష్టంగా మాట్లాడడం రావడంతో ఇద్దరూ బోలెడు కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. నాన్నమ్మ ఇండియా ప్రయాణం దగ్గర పడింది. రేపుదయం ప్రయాణమనగా ఆ రాత్రి వాడు వాళ్ళ నాన్నమ్మ దగ్గరే పడుకున్నాడు.

“నాన్నమ్మా నువ్వు అప్పుడే వెళ్ళి పోవాలా?”

“అప్పుడే ఏంది చిన్ని నాయనా, నేనొచ్చి ఆరునెలలవలా.”

“అయితే ఏం, ఇక్కడే ఉండు నాన్నమ్మా, నువ్వు వెళ్ళొద్దు.”

“అట్టంటే ఎట్ట నాయనా, మీ అత్త, వికాసు ఫోనులో రోజూ రమ్మని పిలుస్తూ వుండారు.”

“అయితే ఇండియా వెళ్ళి వాళ్ళను చూసి త్వరగా వచ్చెయ్యి”

నాన్నమ్మ నవ్వింది. “నువ్వే ఇండియాకి రా నాయనా, అప్పుడందర్నీ చూడొచ్చు. ఇంకా నీకు బర్రెలు, కోళ్ళు, బాతులు, చెరువు అన్నీ చూపిస్తా.”

“అవన్నీ మనూర్లో ఉన్నాయా?”

“ఆ అవన్నీ మనూర్లోనే వున్నాయి. ఇంకా మన చేలో తాటికాయలు కూడా తినొచ్చు. వచ్చే ఎండాకాలం సెలవలకి నువ్వు, అక్కా, అమ్మా, నాన్నా అందరూ రాండి, సరేనా”

“అలాగే నాన్నమ్మా. మేం వచ్చాక మాతో పాటు మళ్ళీ నువ్వు వచ్చేయాలి మరి” అంటూ ఆమె చుట్టూ చెయ్యి వేసి పడుకున్నాడు.

ఎయిర్ పోర్ట్ లో పండుకు, ప్రత్యాషకు ముద్దు పెట్టి, వైప్లవికి జాగ్రత్తలు చెప్పి, వేసవిలో ఇండియాకు రమ్మని ప్రసాద్ కి మరీ మరీ చెప్పి సెక్యూరిటీ గేట్ లోనుండి లోపలకు వెళ్ళిపోయింది నాన్నమ్మ.

ఇప్పుడు పండుకు తన కార్ సీట్ ముందు సీట్ లో ఉండడం అస్సలు నచ్చట్లేదు.

“అది నాన్నమ్మ సీట్, దాన్ని అలాగే వుంచెయ్యా” అంటూ వెనకే కూర్చుండి పోతున్నాడు.

వాడి గదిని కూడా వాడు నాన్నమ్మ గదనే పిలుస్తున్నాడు. రోజుకోకసారి “సమ్మర్ ఇంకా ఎన్ని రోజులుంది?” అని అడగడం వాడి దినచర్యలో ఒక భాగం అయిపోయింది.

(వచ్చేనెలలో బుజ్జిపండు ఏం కబుర్లు చెబుతాడో..ఎదురు చూస్తుందాం..)

రచయితి బ్లాగు : <http://themmera.blogspot.com/>

[Click here to share your comments on this story](#)